

Enskild motion

Motion till riksdagen 2011/12:Ju381 ms

av Margareta Sandstedt och Kent Ekeröth (SD)

Oövervakade besök på anstalter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inskränka rätten till oövervakade besök på anstalter.

Motivering

Beslag av narkotika på svenska anstalter har ökat enligt de senaste rapporterna. Trots detta kvarstår stora problem då tillgången på narkotika, enligt vissa källor, är i stort sett obegränsad. Den mängd man idag lyckas få tag på torde ändå anses som liten med tanke på att problemet kvarstår i mycket hög utsträckning. Detta leder lätt till att vissa på anstalter och häkten kan styra över andra interner i det att man kräver lydnad och lojalitet med å ena sidan risk för misshandel om missförhållandena avslöjas och med belöning i form av tillgång till narkotika å andra sidan. Problemen är således både att säkerheten på anstalterna kan ifrågasättas och samtidigt bromsar arbetet med rehabilitering och motivering för drogfrihet.

Vi anser det vara glädjande att beslag av narkotika ökat och vill gärna medverka till ett ökat arbete för att minska drogerna på våra anstalter. I strävan att få ner drogmissbruk och kriminaliteten i landet måste man därför ta detta problem med våra fängelser och häkten på största allvar.

Besöksrummen är en av de uppenbara vägarna för narkotika och andra otillåtna varor att kunna lämnas över till den intagne. Vi anser därför att obevakade besöksrum ska ifrågasättas med tanke på de problem som kvarstår på våra svenska anstalter. Nackdelen med bevakade besöksrum kan vara att dessa är resurskrävande samt att personal kan

anse det vara besvärande att tvingas lyssna till intima samtal och annat av privat karaktär. Ett sätt att komma förbi detta är att inrätta besöksrum där fysisk kontakt är omöjlig, t.ex. genom att inrätta en glasruta mellan besökare och den intagne.

Vid denna bedömning måste det vägas vems/vilkas intressen som är tyngst. De samhällsproblem och kostnader som droger utgör, och därvid skapa incitament som möjliggör minsta möjliga skada på lång sikt, eller den intagnes rätt att få umgås helt fritt och oövervakat med vem han vill. Ur ett samhällsperspektiv anser vi att individens eget behov av närkontakt bör få stå tillbaka under den tid man är frihetsberövad för brott.

Stockholm den 4 oktober

2011

Margareta Sandstedt (SD) *Kent Ekeröth (SD)*